

3. Pokiaľ z práva Únie nevyplýva prekážka v zmysle otázok 1 a 2: Je sankcia za prekročenie fínskej štátnej hranice bez toho, aby osoba mala pri sebe platný cestovný doklad, ktorá sa vo Fínsku zvyčajne ukladá v denných sadzbách, zlučiteľná so zásadou proporcionality vyplývajúcou z článku 27 ods. 2 smernice 2004/38/ES?

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. ES L 158, 2004, s. 77; Mím. vyd. 05/05, s. 46).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 2006, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal tribunal d'arrondissement (Luxemboursko)
24. januára 2020 – WM/Luxembourg Business Registers**

(Vec C-37/20)

(2020/C 103/22)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

tribunal d'arrondissement

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: WM

Žalovaný: Luxembourg Business Registers

Prejudiciálne otázky

1 Otázka č. 1: o pojme „výnimočné okolnosti“

1a/ Je možné článok 30 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu (¹), v znení zmien smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ (²), v rozsahu, v akom tento stanovuje, že obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečných užívateľov hospodárskeho prospechu je podmienené existenciou „výnimočných okolností, ktoré sa stanovujú vo vnútroštátnom práve“, vykladať tak, že vnútroštátnemu právu povoľuje definovať pojem „výnimočné okolnosti“ výlučne ako ekvivalentné „neprimeranému [riziku,] riziku podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí alebo inej výhody], obťažovania, násillia alebo zastrašovania“, čo sú pojmy, ktoré už teraz predstavujú podmienku uplatnenia obmedzenia prístupu prostredníctvom úpravy znenia vyššie citovaného článku 30 ods. 9?

1b/ V prípade zápornej odpovede na otázku 1a/a za predpokladu, že vnútroštátne právo preberajúce smernicu nedefinovalo pojem „výnimočné okolnosti“ inak než odkazom na neúčinné pojmy „neprimeran[é] [riziko,] rizik[o] podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí alebo inej výhody] obťažovania, násillia alebo zastrašovania“, má sa vyššie citovaný článok 30 ods. 9 vykladať tak, že vnútroštátnemu súdu dovoľuje nezaoberať sa podmienkou „výnimočných okolností“, alebo je tento povinný napraviť opomenutie vnútroštátneho zákonodarcu tak, že prétorským spôsobom určí rozsah pojmu „výnimočné okolnosti“? Je v tomto poslednom uvedenom prípade, kde podľa znenia už citovaného článku 30 ods. 9 ide o podmienku, ktorej obsah je určený vnútroštátnym právom, možné, aby Súdny dvor Európskej únie vnútroštátny súd v tejto jeho úlohe usmernil? V prípade kladnej odpovede na túto poslednú otázku, akými usmerneniami sa má vnútroštátny súd pri určovaní obsahu pojmu „výnimočné okolnosti“ riadiť?

2 Otázka č. 2: o pojme „riziko“

- 2 a/ Má sa článok 30 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení zmien smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento podmieňuje obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečných užívateľov hospodárskeho prospechu „*neprimeran[ým] [rizikom,] rizik[om] podvodu, únosu, vydierania, [neoprávneného vymáhania peňazí alebo inej výhody], obťažovania, násillia alebo zastrasovania*“, vykladať tak, že odkazuje na všetkých osem prípadov, pričom prvý z týchto prípadov sa vzťahuje na všeobecné riziko, ktoré podlieha podmienke neprimeranosti, a ďalších sedem prípadov sa vzťahuje na špecifické riziká, ktoré sú vyňaté z podmienky neprimeranosti, alebo sa má vykladať tak, že odkazuje na týchto sedem prípadov, pričom všetky z nich sa spájajú so špecifickým rizikom podliehajúcim podmienke neprimeranosti?
- 2 b/ Má sa článok 30 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení zmien smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento podmieňuje obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečných užívateľov hospodárskeho prospechu „*rizikom*“, vykladať tak, že posúdenie existencie a rozsahu tohto rizika obmedzuje iba na vzťahy, ktoré má tento konečný užívateľ hospodárskeho prospechu s právnickou osobou, vo vzťahu ku ktorej špecificky žiada o obmedzenie prístupu k informáciám o jeho postavení ako konečného užívateľa hospodárskeho prospechu, alebo tak, že vyžaduje, aby sa zohľadnili vzťahy, ktoré má dotknutý konečný užívateľ hospodárskeho prospechu s inými právnickými osobami? V prípade, že treba zohľadniť vzťahy existujúce s ostatnými právnickými subjektmi, je potrebné pri ostatných právnických osobách zohľadniť len postavenie konečného užívateľa hospodárskeho prospechu alebo je potrebné zohľadniť každý vzťah akokoľvek existujúci s inými právnickými osobami? V prípade, že sa má zohľadniť každý vzťah akokoľvek existujúci s ostatnými právnickými osobami, má povaha tohto vzťahu vplyv na posúdenie existencie a rozsahu rizika?
- 2 c/ Má sa článok 30 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení zmien smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento podmieňuje obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečných užívateľov hospodárskeho prospechu „*rizikom*“, vykladať tak, že ochranu vyplývajúcu z obmedzenia prístupu nepriznáva vtedy, keď sú informácie, prípadne iné skutočnosti predložené konečným užívateľom hospodárskeho prospechu na odôvodnenie existencie a rozsahu hroziaceho „*rizika*“, pre tretie strany ľahko dostupné cez iné informačné kanály?

3 Otázka č. 3: o pojme „neprimerané“ riziko

- 3/ Ktoré z rozličných majetkových účastí sa majú zohľadniť v rámci uplatnenia článku 30 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení zmien smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento podmieňuje obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečného užívateľa hospodárskeho prospechu „*neprimeraným*“ rizikom?

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 73).

(2) Ú. v. EÚ L 156, 2018, s. 43.